

pozemkového úřadu při schvalování kupní smlouvy, zda vlastnické právo nabyvatele pozemku má být obmezeno toliko zákazem zeizení, či také zákazem zatížení právem zástavním. Rozhodl-li se pro zákaz toliko zeizení, nemůže již rozšiřujícím výkladem svého vlastního rozhodnutí obmezovati nabyvatele ve svobodném nakládání pozemkem více, než si při schválení kupní smlouvy vyhradil. Naříkané usnesení musilo být potvrzeno.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. prosince 1930 č. j. R II 485/30-1. Dr. Ch.

D E N Í K.

Právnická fakulta Karlovy university v Praze v nové budově. V měsíci lednu přestěhovala se právnická fakulta do nové budovy u mostu Sv. Čecha. Zatím byly jí odevzdány jen místnosti v II. a III. poschodí; z nich jsou nově a úplně zařízeny vlastně jen místnosti určené pro theoretické státní zkoušky a posluchárny. Na vnitřním zařízení ostatních místností se ještě pracuje a, jak se zdá, bude ještě dlouho pracovati, protože celkový náklad rozvržen je v rozpočtu na delší období. Ale i to je jen už otázkou doby. Právnickému dorostu odevzdává zde republika k pěstování jeho studia krásný stánek, o jakém se starším generacím ani nesnilo. Bylo by si jen přát, aby toto krásné prostředí působilo blahodárně i na jakost jejich studia a aby odtud vycházeli do života právníci aspoň tak vyzbrojení, jako byli jejich předchůdci, odkázaní na staré a historické, ale jinak nedostatečné Karolinum.

Vážné zjevy. A řekněme hned také zjevy, jež musí znepokojiti každého dobrého republikána. V poslanecké sněmovně odpovídal dne 6. února t. r. ministr spravedlnosti Dr. Meissner na stížnosti přednesené posl. Stříbrným o disciplinování jistého kandidáta soudcovského stavu. A to, co se z této odpovědi dovídáme, je stručně toto: Jeden úředník ministerský napsal román, namířený, jak p. ministr praví, znaky naprosto nepochybnými, na jednoho aktivního ministra naší republiky. Odpůrce jeho uvažuje, jak se ho zbavit. Po dlouhých úvahách přichází k přesvědčení, že jediná cesta je vražda. V četných úvahách nahromaděny jsou důvody, omlouvající a ospravedlňující vraždu a když pak vražda je provedena, končí dílo velebením vykonané vraždy. A autorem tohoto románu, glorifikujícího politickou vraždu, je — doktor práv a (prý) úředník ministerstva této republiky. Nedosti na tom. V časopisu, o němž p. ministr prohlásil, že byl »číslo co číslo konfiskován pro trestné činy podle zákona na ochranu republiky, zejména pro hrubé urážky presidenta republiky«, uveřejní jiný doktor práv a soudní auskultant článek, nadepsaný »Dokument doby«.